

“De buit en buit”. Comentari 1

L'autor, Narcís-Jordi Aragó, comença el text amb unes declaracions publicades al nou llibre del doctor Broggi.

Després continua amb altres declaracions aparegudes en un informe de Justícia i Pau. Aquestes declaracions corroboren les primeres del doctor Broggi. L'autor, ademés, anyadeix la idea de que el consumisme genera també un buit a les butxaques i a la llibertat. Per exemplificar aquest buit de llibertat l'autor esmenta unes paraules d'un llibre de Carme Riera.

L'autor finalitza el text anyadint un altre buit, per ell, el més important, les víctimes d'aquest sistema.

L'eix temàtic d'aquest text és la crítica que fa l'autor, Narcís-Jordi Aragó, sobre el consumisme desbocat i els efectes negatius d'aquest fenomen.

El títol és remàtic ja que no al·ludeix directament al text sinó que ho fa amb un caràcter irònic.

El text es pot dividir en quatre parts en relació amb el seu significat.

- Línia 1-4: l'autor al·ludeix a les declaracions del doctor Broggi.
- Línia 5-10: Narcís-Jordi Aragó corrobora i anomena les paraules de l'últim informe de Justícia i Pau sobre el creixement del consum.
- Línia 10-17: L'autor s'ajuda de les paraules de Carme Riera per expressar la manca de llibertat de la societat de consum.
- Línia 17-22: En aquestes línies l'autor esmenta el que per a ell és l'efecte més negatiu del consumisme, que no és altre que l'injustícia que provoca al món subdesarrollat.

El text presenta una estructura temàtica climàtica, l'autor desenvolupa i esmena el problema del consumisme al llarg del text, però on realment arriba a la conclusió final és a l'últim paràgraf.

Aquest és un text d'àmbit d'ús periodístic. Com podem vore, és un text escrit que ha sigut publicat a la revista “El Punt” el 14 de novembre de l'any 2005. Per l'ironia del títol, la brevetat del text i l'alt grau de subjectivitat podem dir que es tracta d'un article d'opinió i, més concretament, d'una columna.

Quant a la tipologia textual, el text és argumentatiu. L'autor, mitjançant els seus arguments, intenta convèncer-nos dels efectes negatius del consum.

Així doncs, el text presenta una clara estructura atenent a la seua tipologia:

- Presentació del problema (1-9): L'autor, servint-se de dos fragments d'un llibre del doctor Broggi i un altre d'un informe de Justílica i Pau, respectivament, ens introdueix el problema del consum desbocat.
- Argumentació (9-19): Narcís-Jordi Aragó ens transmet diferents arguments per fer-nos entendre el mal que provoca el consum, per exemple, produeix un buit a la butxaca i ens fa dependents de la publicitat i les grans empreses. Per a aquest últim argument s'ajuda de les paraules de Carme Riera.
- Conclusió o tesi (20-22): L'autor arriba a una clara conclusió ("per això, el doctor,... i engreixat").

Com hem pogut vore, aquest és un text que per fer l'argumentació s'ajuda de fragments d'altres textos, és per això que trobem diferents veus, a més de la de l'autor. Trobem un discurs directe de la línia dos a la quatre: "No anem bé... el món no pot aguantar més". Altre discurs directe de la línia 5 a la 9, "El consum creix... les utopies". Altre discurs directe de la línia 13 a la 17, "la substitució... a televisió". A més, trobem un discurs indirecte a la línia 20, "El doctor Broggi diu que mai havíem anat tan malament com ara".

Al text trobem relacions referencials com la repetició de la paraula "consum" (linies 4, 6, 7, 10), de sinonímia ("consumisme", "el nostre sistema", linies 11 i 19).

També trobem relacions de sentit, la més destacada seria el camp semàntic relacionat amb el consum: "bens", "despesa de llar", "consumidors", "producte del mercat".

Analitzant els verbs del text trobem la predominació de verbs en present, generalment amb valor atemporal per donar-li major objectivitat i universalitat al text.

Com la major part dels textos argumentatius, aquest és un text amb una gran dosi de subjectivitat. Aquest fet es pot observar al lèxic valoratiu ("fruit amarg", l. 21), oracions modalitzadores declaratives ("els 859 milions d'habitants", l. 19) i estructures fraseològiques ("aquesta no és res comparada...", l. 18).

Quant a la connectivitat, s'ha de dir que aquest és un text clarament cohesionat, amb oracions subordinades com "el que passa... la meitat de l'ànima", l. 10-13). És per això que els connectors que trobem són els que organitzen idees ("però", l. 18, "doncs", l. 18).

Pel que fa a la valoració crítica del text, s'ha de dir que aquest és un text d'interés social. No és un tema que haja sortit de nou recentment i que està al debal nacional fins que es solucione, com per exemple, la guerra d'Iraq o fins i tot el mundial que es

disputa a Alemanya. Aquest és un tema molt més universal, que arriba a tots els racons del món i que molt probablement seguirà sent tema de debat mundial sempre, i que ja ho és des de finals de la segona guerra mundial.

Generalment s'associa la societat del consum amb el capitalisme i la economia de mercat, que és la regnant a occident.

És molt complicat posicionar-se a favor o en contra de la societat de consum. A la meua manera de veure, la societat de consum té més efectes positius que negatius, el problema és el creixement desbocat del consumisme. En resum, s'ha demostrat que la economia de mercat és favorable però exagerada és perillosa.

(Puntuació obtinguda: 7)

“De buit en buit”. Comentari 2

Narcís-Jordi Aragó comença el seu article mitjançant unes cites del doctor Broggi, amb les quals aquest defineix la situació actual del món que ens envolta recalcant que no va bé.

Després l'autor al·ludeix a l'informe Justícia i Pau del qual s'extrau la mateixa conclusió que la obsessió pel doctor Broggi, però, a més, indica que aquest consum està disparat, no para de créixer. Més endavant i utilitzant un extracte del llibre “La meitat de l'ànima”, de Carme Riera, Aragó ens demostra com el buit obert pel consumisme obri el buit de la dependència dels nous productes que ixen al mercat.

Per finalitzar, l'autor esmenta la quantitat de persones que pateixen un buit realment important, el buit de la fam, una mostra clara de l'equívoc funcionament del món, el qual es veu sotmès a revoltes en pro de canvis que milloren el seu ritme actual.

L'eix temàtic d'aquest text és el mal funcionament del món de hui en dia. Per tal de justificar-ho, l'autor emprà els següents motius secundaris: l'augment incontrolat del consumisme, els buits creats per la forma de viure de la societat actual, la fam i desnutrició que sofreix més de la meitat de la població mundial i les revoltes esteses per Europa com a fruit de la injustícia.

El títol és remàtic, ja que no al·ludeix directament a l'eix temàtic que és el mal funcionament de les societats del món actuals, sinó a un dels motius secundaris els buits creats per la forma de viure en l'actualitat.

L'estructura temàtica és lineal, ja que encara que el tema apareix explícitament al primer i a l'últim paràgraf, també es descriu al segon mitjançant l'informe de Justícia i Pau, i l'opinió de la novel·lista Carme Riera.

L'estructura textual es divideix en tres paràgrafs:

- 1r paràgraf: L'autor, valguent-se del doctor Broggi, introdueix el tema al voltant del qual gira tot el text: “el món va malament” (l. 1).
- 2n paràgraf: Aragó al·ludeix mitjançant l'últim informe de Justícia i Pau, i el llibre de Carme Riera, al tema del seu escrit, emprant alhora aquests com a arguments de pes per a la seua opinió. Com arguments introdueix el argument del consumisme, l'aparició de buits front d'aquest i la dependència fruit d'aquest consumisme forassenyat.
- 3r paràgraf: En aquest paràgraf s'introdueixen dos nous arguments que defensen la tesi de l'autor: mentre la societat del “primer món” s'afanya per fer-se

propietari dels últims productes, el “Tercer món” s’ofega en la misèria i la fam. El segon argument és la lluita establerta pels jòvens de part d’Europa contra el finançament injust del món actual. Aquests arguments són utilitzats alhora com a conclusió i amb ells l’autor manifesta dos buits contrapossats que hui en dia apareixen al món: el consumisme i les injustícies socials.

Es tracta d’un text expositiu-argumentatiu, al qual l’autor ens introdueix en un tema de plena vigència demostrant-nos com i per què ha aparegut, amb la finalitat de que l’alocutari reflexione sobre aquesta problemàtica i siga conscient de la seua actitud i dels problemes que també hi existeixen i que, probablement, siguen de major importància.

Aquest article forma part del gènere periodístic, ja que perteneix al periòdic El Punt i, a més es tracta d’un article d’opinió mitjançant el qual seua autor vol fer sentir la seua veu sobre un tema actual, fent ús de la subjectivitat i manifestant clarament la seua visió sobre el tema tractat.

En quant a les veus del discurs, l’autor model ha de ser una persona amb coneixements sobre la societat actual, ja que fins i tot dona dades concretes “850 milions d’habitants...”. També ha de conèixer qui es el doctor Broggi, fet que ens manifesta quan explica “mític cirurgià de les Brigades Internacionals”, i ha de ser habitual de la literatura novel·lística, ja que utilitza un fragment de la novel·lista Carme Riera per al seu escrit. El lector model ha de tindre també coneixements sobre la societat actual, tant aquella que l’envolta com la que es queda més lluny, com el cas dels sectors marginals. Ha de tindre coneiximents històrics perquè es parla de la Brigada Internacional.

El llenguatge emprat és un estàndard amb un nivell de formalitat mitjà. En quant a la variació diatòpica, l’autor ha emprat el català oriental (“seves memòries”, l. 2).

De la dèixi personal destaca l’ús del nosaltres inclusiu a la citat del doctor Broggi “no anem bé” (l. 2), al igual que al extracte del llibre de “La meitat de l’ànima”, “continuem sent” (l. 15), i al tercer paràgraf l’empra l’autor “sentim” (l. 18) per tal de considerar-se com el lector (també “hauríem”, l. 20, “hem”, l. 22).

Com elements lèxics valoratius apareixen “malament” (adverbi), “ostentació” (nom amb caràcter negatiu), “desbocada” (adverbi), “felicitat immediata”, “víctimes” (noms).

L’autor empra l’argument d’autoritat al voltant de tot el text per tal de donar-li a la seua opinió més pes, per això empra les opinions del doctor Broggi i de la novel·lista Carme Riera, així com l’informe Justícia i Pau. També utilitza la dada “850 milions d’habitants”, per a que el seu argument siga més fort.

Considere que l'autor ha elegit un tema molt interessant que es troba en plena vigència i que lamentablement, continuarà existint fins que la societat siga conscient del seu ritme de vida actual. Opine que el vertader problema amagat darrere del consumisme i "els buits" són els valors de cadascuna de les persones, ja que aquestes són les que realment defineixen la forma d'actuar i de pensar de l'individu i per tant de la societat. Crec que és necessari deixar de banda l'egocentrisme actual i fixar-nos en molts dels nostres veïns, perquè no cal anar-se'n massa lluny per tal de descobrir una persona amb una necessitat important, ja siga afectiva com econòmica.

Els problemes han de solventar-se des de les arrels, a partir d'aquell lloc ja podríem encarregar-nos de la resta de l'arbre, és a dir, cadascú pot millorar un poquet el funcionament de la societat i per tant, del món actual.

(Puntuació obtinguda: 6'3)